

Geert Bourgeois

Izegem, °1951

De politieke carrière van Geert Bourgeois gaat terug tot de Volksunie, waarvoor hij in 1995 Kamerlid werd. Vanaf 2001 zetelde hij namens de net opgerichte N-VA in de Kamer.

Zijn carrière bij de N-VA is symbolisch voor de opgang van de partij zelf: stichtend voorzitter van de partij in 2001, eenzaam verkozen in de Kamer in 2003, Vlaams minister vanaf 2004, Vlaams viceminister-president sinds 2009 en nu de eerste Vlaams-nationalistische minister-president.

Geert Bourgeois is jurist en was advocaat. Vriend en vijand erkennen en waarderen zijn degelijkheid en dossierkennis. Die toonde hij al in de Onderzoekscommissie Dutroux (1996-1998) of in zijn oppositiewerk ten tijde van 'paars-groen'.

Als Vlaams minister realiseerde hij belangrijke doorbraken, bijvoorbeeld een afslanking en efficiëntere werking van de Vlaamse administratie. Hij ontwikkelde ook een interne staatshervorming die tot minder overlap en betere beleidsstructuren leidde. Als minister van inburgering pleitte hij voor "een fris en open Vlaanderen" dat nieuwkomers rechten en plichten geeft, onder andere door de taal te leren en hen op die manier alle kansen te geven.

Dossievreters hebben doorgaans weinig tijd voor hobby's. Geert is gepassioneerd door politiek en 'de koers'. Een *flandrien pur sang*, dus.

Philippe Muyters

Edegem, °1961

Philippe Muyters studeerde met grote onderscheiding af als licentiaat in de Toegepaste Economische Wetenschappen en bouwde een carrière uit in het bedrijfsleven. Als 32-jarige stond hij aan het hoofd van de Sociaal-Economische Raad van

Vlaanderen (SERV). Daarna volgden nog leidinggevende functies bij het Vlaams Economisch verbond (VEV) en bij VOKA, dat hij mee opstartte.

In 2009 nam zijn loopbaan een verrassende wending: hij werd Vlaams minister voor de N-VA. Met Financiën en Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport kreeg hij een stevig pakket bevoegdheden. Sport mag dan niet de allergrootste bevoegdheid uit het lijstje zijn, het is wel de passie van Philippe. Zijn Europese collega's duiden hem zelfs unaniem aan als expert-minister bij het World Anti-Doping Agency (WADA). Als minister van Werk optimaliseerde hij het beleid inzake werkgelegenheid en beroepsopleiding, en drukte hij zijn stempel op het activeringsbeleid. Op Ruimtelijke Ordening wist hij de lang verwachte omgevingsvergunning en een zeer sterk vereenvoudigd vergunningenbeleid te realiseren. Als minister van Financiën en begroting deed hij wat hij moest doen: vier jaar op rij leverde hij een begroting in evenwicht af.

Ben Weyts

Beersel, °1970

Ben Weyts is als geboren en getogen Beerselaar een echt product van de Vlaamse Rand en van de Vlaamse Beweging. Al op jonge leeftijd zette hij ook de stap van de beweging naar de partij. Zijn parcours binnen de VU en de N-VA gaat 16 jaar terug. Weyts doorzwom al vele parlementaire en regeringswatertjes. Hij begon op het VU-partijsecretariaat aan het Brusselse Barricadenplein. Daarna werd hij parlementair medewerker in de Kamer om even later partijwoordvoerder te worden van de VU, en daarna van de N-VA.

Vanaf 2004 ging het in volle vaart: hij werd woordvoerder en kabinetschef bij Geert Bourgeois. In 2009 kwam hij als opvolger in de Kamer, waar hij zich onder meer focuste op institutionele thema's en Binnenlandse Zaken. De wetstraatredacties erkenden hem snel als één van de beste parlementsleden. Hij werd herverkozen in 2010 en vanaf dat moment was hij tevens ondervoorzitter van De Kamer.

Weyts vervult sinds 2011 ook een belangrijke rol als ondervoorzitter van de partij. Daarnaast was hij congresvoorzitter van het belangrijke N-VA-congres over confederalisme begin 2014.

Liesbeth Homans

Wilrijk, °1973

Liesbeth Homans studeerde geschiedenis aan de Katholieke Universiteit Leuven waar ze ook lid werd van de Volksunie. Na haar studies ging ze aan de slag op VU-kabinetten en daarna op de N-VA-fractie. In 2006 zette ze haar eerste stappen in de actieve politiek: ze werd verkozen in de Antwerpse provincieraad. Drie jaar later werd ze Vlaams Parlements lid. Ze legde zich toe op Woonbeleid, Energie en Stedenbeleid.

In 2010 kwam ze in de Senaat en werd ze fractieleider voor de N-VA. Het grote publiek leerde de sterke vrouw van de N-VA daardoor beter kennen. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 zorgde Homans als Antwerps schepen en OCMW-voorzitter voor een omslag in het sociaal beleid van de stad. Vrijheid en verantwoordelijkheid vormden de uitgangspunten van haar beleid. Als schepen verbeterde ze ook de dienstverlening voor de Antwerpenaar: de overheid is er voor de burger, niet andersom.

In 2009 was haar slogan "laten we elkaar geen Liesbeth noemen", en dat bleef haar motto: zeggen waar het op staat. Dat loonde: in 2014 werd ze verkozen met maar liefst 163 502 voorkeurstemmen.

Jan Peumans

Riemst, °1951

Jan Peumans raakte bij het brede publiek vooral bekend toen hij in 2009 voorzitter werd van het Vlaams Parlement. Maar Peumans was al veel langer politiek actief en is het prototype van de politicus die stap per stap carrière maakt en lokaal de stiel leert.

Jan studeerde Politieke en Sociale Wetenschappen aan de KULeuven. Op 31-jarige leeftijd werd hij verkozen in de gemeenteraad van Riemst voor de VU en werd hij er meteen schepen. In 1985 werd hij provincieraadslid en fractieleider in de provincieraad. Van 1994 tot 2006 was Jan Peumans burgemeester van Riemst. Hij deed ook heel wat ervaring op in verschillende kabinetten en was lange tijd directeur bij de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn.

In 2004 werd hij Vlaams Parlements lid, mobiliteitsspecialist van de N-VA en gaandeweg ook fractieleider van de fractie en ondervoorzitter van de partij. In 2009 erkenden verschillende kranten hem als het beste parlements lid. In 2009 volgde het voorzitterschap van het Vlaams Parlement. Als eerste Vlaams-nationalistische voorzitter van dat parlement gaf hij het zijn zichtbaarheid terug.